

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS TUOMIO

8.4.2026

Ratkaisukokoonpano

Käräjänotaari Siiri Sinnemäki

Asianosaiset

Syyttäjät

Apulaissyöttjä Anna Hirvelä

Vastaajat

Vastaaja 1

Vastaaja 2

Asia Niskoittelu poliisia vastaan

Vireille 18.2.2026

VAATIMUKSET

SYYTTÄJÄN RANGAISTUSVAATIMUS

1. Niskoittelu poliisia vastaan

Rikoslaki 16 luku 4 §

26.5.2025 Helsinki

Vastaaja 1 on jättänyt noudattamatta poliisimiehen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka tehtävän suorittamiseksi toimivaltansa rajoissa antaman käskyn.

Vastaaja osallistunut Elokapina-liikkeen muun muassa Mannerheimintiellä järjestämään mielenosoitukseen. Poliisi on kokoontumislain perusteella määrännyt yleisen kokouksen päättymään sekä antanut osallistujille useita poistumiskäskyjä. Ajoradalla istunut vastaaja ei ole noudattanut poistumiskäskyä, minkä seurauksena poliisi on joutunut poistamaan hänet paikalta.

2. Niskoittelu poliisia vastaan

Rikoslaki 16 luku 4 §

26.5.2025 Helsinki

Vastaaja 2 on jättänyt noudattamatta poliisimiehen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka tehtävän suorittamiseksi toimivaltansa rajoissa antaman käskyn.

Vastaaja osallistunut Elokapina-liikkeen muun muassa Mannerheimintiellä järjestämään mielenosoitukseen. Poliisi on kokoontumislain perusteella määrännyt yleisen kokouksen päättymään sekä antanut osallistujille useita

poistumiskäskyjä. Ajouradalla istunut vastaaja ei ole noudattanut poistumiskäskyä, minkä seurauksena poliisi on joutunut poistamaan hänet paikalta.

SYYTTÄJÄN MUUT VAATIMUKSET

Todistelukustannusten korvaaminen syytekohtassa 1

Vastaaja on velvoitettava korvaamaan valtiolle todistelukustannukset.

Laki oikeudenkäynnistä rikosasioissa 9 luku 1 §

Rikosuhrimaksu syytekohtassa 1

Vastaaja on velvoitettava suorittamaan rikosuhrimaksu 40 euroa.

Laki rikosuhrimaksusta 2 §

VASTAUKSET

Vastaajat ovat kirjallisissa vastauksissaan kiistäneet syyllistyneensä asiassa rikoksiin. Vastaajat ovat kertoneet kokoontuneensa 26.5.2025 joukolla sosiaali- ja terveysalan ammattilaisia Helsinkiin puolustamaan elinkelpoista planeettaa ja ihmisten perusoikeuksia kunnioittavaa hyvinvointiyhteiskuntaa. Mielenosoituksella haluttiin kiinnittää huomiota hallituksen päätöksiin useista leikkauksista sotepalveluihin sekä perusturvaan. Mielenosoittajat vaativat näiden leikkausten perumista ja niiden sijaan leikkaamista ilmastolle ja ympäristöllä haitallisista tuista. Vastaajat halusivat kiinnittää huomiota siihen, että ilmastokriisi on myös terveyskriisi.

Vastaajien mukaan mielenosoituksen aikana 26.5.2025 liikenne alueella oli rauhallista ja sujuvaa. Tapahtuma-aikaan liikenne paikalla oli molempiin suuntiin melko vähäistä. Mielenosoitus oli Mannerheimintien pohjoiseen vievällä kaistalla ja pohjoisen suuntaan liikenne veti hyvin raitiovaunukiskojen kautta. Poliisi kykeni ohjaamaan liikenteen mielenosoituspaikan ohi. Mielenosoitus ei aiheuttanut haittaa liikenteelle tai aiheutettu haitta oli korkeintaan vähäistä eikä mitenkään arvioitavissa kohtuuttomaksi. Poliisi määräsi mielenosoituksen päättyväksi noin 25 minuutin kuluttua mielenosoituksen pysähtymisestä paikoilleen.

TODISTELU

HENKILÖTODISTELU

1. Todistaja
2. Todistaja

KIRJALLISET TODISTEET

1. Videotallenne 26.5.2025
2. Videotallenne 26.5.2025

KÄRÄJÄOIKEUDEN RATKAISU

SYYSILUKEMINEN

Syytteet niskoittelusta poliisia vastaan hylätään molemmissa syytekohtissa.

RATKAISUN PERUSTELUT

Asian riidaton tausta

Asiassa on riidatonta, että vastaajat ovat 26.5.2025 osallistuneet mielenosoitukseen Mannerheimintielle Postitalon ja Kiasman edustalla. Asiassa on riidatonta, että poliisi on määrännyt mielenosoituksen päättymään noin puolen tunnin kuluttua mielenosoituksen pysähtymisestä katualueelle. Asiassa on niin ikään riidatonta, että vastaajat eivät ole noudattaneet poliisin poistumiskäskyä.

Asiassa on kysymys siitä, onko poliisi voinut määrätä kokouksen päättymään kokoontumislain perusteella ja onko vastaajille annettu käsky poistua Mannerheimintieltä siten annettu poliisin toimivallan rajoissa.

Kokoontumisvapaus perus- ja ihmisoikeutena

Suomen perustuslain 13 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus lupaa hankkimatta järjestää kokouksia ja mielenosoituksia sekä osallistua niihin. Lainkohdan 3 momentin mukaan tarkempia säännöksiä kokoontumisvapauden käyttämisestä annetaan lailla.

Kokoontumisvapautta kuten muitakin perusoikeuksia voidaan viranomaisten toimin rajoittaa silloin, kun rajoituksia koskevat kriteerit täyttyvät. Rajoitusten on perustuttava eduskunnan säätämään lakiin, rajoitusten on oltava tarkkarajaisia ja täsmällisesti määriteltyjä, rajoitusperusteiden on oltava hyväksyttäviä eli niiden taustalla on oltava painava yhteiskunnallinen tarve, rajoitusten on oltava suhteellisuusvaatimuksen mukaisia, rajoituksista säädettäessä on huolehdittava riittävästä oikeusturvajärjestelyistä eivätkä rajoitukset saa olla ristiriidassa Suomen kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa (PeVM 25/1994 vp).

Kokoontumisen vapaus on turvattu myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklassa ja kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (KP-sopimus) 21 artiklassa. Molemmat jättävät valtiolle tietyn harkintamarginaalin kokoontumisvapauden sääntelyssä, mutta edellyttävät rajoitusten perustumista lakiin.

Poliisin toimivalta mielenosoituksissa

Kokoontumislain 1 §:n mukaan kyseisen lain tarkoituksena on turvata perustuslaissa säädetyn kokoontumisvapauden käyttämistä sekä ohjata yleisten kokousten ja yleisötilaisuuksien järjestämistä tarpeellisilla järjestysluonteisilla säännöksillä.

Kokoontumislain 2 §:n 1 momentin mukaan kyseistä lakia sovelletaan yleisiin kokouksiin ja yleisötilaisuuksiin. Pykälän 2 momentin mukaan yleisellä kokouksella tarkoitetaan kyseisessä laissa mielenosoitusta tai muuta kokoontumisvapauden käyttämiseksi järjestettyä tilaisuutta, johon muutkin kuin nimenomaisesti kutsutut voivat osallistua tai jota he voivat seurata.

Kokoontumislain 3 §:n 1 momentin mukaan yleinen kokous ja yleisötilaisuus on järjestettävä rauhanomaisesti sekä osanottajien tai sivullisten turvallisuutta vaarantamatta ja heidän oikeuksiaan loukkaamatta. Tällaista tilaisuutta järjestettäessä on huolehdittava siitä, ettei kokoontumisesta aiheudu huomattavaa haittaa ympäristölle.

Kokoontumislain 4 §:n mukaan julkisen vallan on edistettävä kokoontumisvapauden käyttämistä turvaamalla oikeus kokoontua ilman ulkopuolista häiriötä ja luomalla edellytyksiä yleisten kokousten järjestämiselle.

Kokoontumislain 10 §:n 2 momentin mukaan jos yleisen kokouksen järjestäminen ilmoitetussa paikassa vaarantaa ihmisten turvallisuutta, aiheuttaa huomattavaa haittaa ympäristölle tai vahinkoa omaisuudelle, häiritsee kohtuuttomasti sivullisia tai liikennettä taikka valtiovierailuun tai julkisyhteisön järjestämään kansainväliseen kokoukseen kuuluvaa tai suojelun tarpeeltaan niihin rinnastettavaa tilaisuutta, poliisi voi yhteyshenkilön kanssa neuvoteltuaan osoittaa kokouksen siirrettäväksi toiseen, kokouksen tarkoituksen kannalta sopivaan paikkaan. Lainkohdan 4 momentin mukaan poliisi voi ryhtyä tässä pykälässä mainittuihin toimenpiteisiin ilman neuvottelua yhteyshenkilön kanssa, jos yhteyshenkilö ei ole tavoitettavissa.

Kokoontumislain 19 §:n 1 momentin mukaan poliisin tehtävänä on turvata kokoontumisvapauden käyttämistä.

Kokoontumislain 20 §:n 1 momentin mukaan poliisi voi tarvittaessa antaa yleisen kokouksen järjestämisestä ennakolta tai tilaisuuden aikana ohjeita ja määräyksiä: 1) yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi; 2) terveyden, omaisuuden tai ympäristön vahingoittumisen estämiseksi taikka ympäristölle aiheutuvan haitan rajoittamiseksi; 3) sivullisten oikeuksien turvaamiseksi; sekä 4) liikenteen sujuvuuden turvaamiseksi.

Poliisilain 1 luvun 1 §:n mukaan poliisin tehtävänä on oikeus- ja yhteiskuntajärjestyksen turvaaminen, kansallisen turvallisuuden suojaaminen, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sekä rikosten ennalta estäminen, paljastaminen, selvittäminen ja syyteharkintaan saattaminen. 2 §:n mukaan poliisin on kunnioitettava perusoikeuksia ja ihmisoikeuksia sekä toimivaltuuksia käyttäessään valittava perusteltavissa olevista vaihtoehdoista se, joka parhaiten edistää näiden oikeuksien toteutumista.

Poliisilain 2 luvun 8 §:n 1 momentissa säädetään muun muassa poliisin oikeudesta eristää, sulkea tai tyhjentää yleisesti käytetty paikka. 3 momentin mukaan poliisin oikeudesta antaa yleisen kokouksen järjestämispaikkaa

koskevia määräyksiä säädetään kokoontumislain 10 §:ssä. Poliisilain 2 luvun 9 §:n 1 momentin mukaan poliisimiehellä on oikeus määrätä väkijoukko hajaantumaan tai siirtymään, jos kokoontuminen vaarantaa yleistä järjestystä ja turvallisuutta tai on esteenä liikenteelle. 3 momentin mukaan oikeudesta keskeyttää tai päättää yleinen kokous säädetään kokoontumislaisissa.

Lain esitöiden mukaan poliisin toimivaltaa koskevat kokoontumislain säädökset ovat tyhjentäviä eli poliisilaki ei tule sovellettavaksi edes toissijaisesti mielenosoituksen paikasta tai mielenosoituksen hajottamisesta päätettäessä. Poliisin oikeus määrätä väkijoukko hajaantumaan tai siirtymään poliisilain perusteella koskee vain satunnaisia väenkokouksia, jotka ovat muodostuneet ilman kokoontumistarkoitusta ja järjestäjää (HE 45/1998, HE 224/2010).

Käräjäoikeus toteaa, että nyt kyseessä olevassa tapauksessa on selvää, että kysymys on ollut mielenosoituksesta ja siten kokoontumislaisissa tarkoitettusta yleisestä kokouksesta. Kysymyksessä ei ole ollut poliisilain tarkoittama satunnainen väkijoukko. Siten poliisin toimivalta tässä asiassa on määräytynyt nimenomaisesti kokoontumislain perusteella.

Poliisin toimivalta päättää mielenosoitus

Kokoontumislain 21 §:n 1 momentin mukaan yleisen kokouksen puheenjohtajan tai järjestäjän on keskeytettävä kokous tai määrättävä se päättymään, jos kokouksen jatkamisesta aiheutuu välitöntä vaaraa ihmisten turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle. Lainkohdan 2 momentin mukaan päällystään kuuluvalla poliisilla on oikeus keskeyttää yleinen kokous tai määrätä se päättymään, jolleivät muut toimenpiteet ole osoittautuneet riittäviksi, 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa sekä silloin, kun yleistä kokousta järjestettäessä muutoin toimitaan olennaisesti lainvastaisesti.

Lain esitöiden mukaan kokouksen keskeyttämis- ja päättämisperusteet on määriteltävä mahdollisimman suppeasti ottaen huomioon toimenpiteen keskeisen merkityksen kokoontumisvapauden käytölle. Pykälän 2 momentissa säädettyvät poliisin keskeyttämis- ja päättämisoikeuden perusteet edellyttäisivät aina, että muut toimenpiteet eivät ole osoittautuneet riittäviksi. Tämä korostaa poliisin antamien ohjeiden ja määräysten ensisijaisuutta kokouksen keskeyttämiseen tai päättämiseen nähden (HE 145/1998).

Olenainen lainvastaisuus tarkoittaa lain esitöiden mukaan esimerkiksi tilanteita, joissa kokouksen tarkoituksena on rikokseen ryhtyminen tai kokousta järjestettäessä rikotaan olennaisesti kokoontumislain tai muiden lakien säännöksiä tai niiden nojalla annettuja määräyksiä. Esimerkiksi kokousilmoituksen puutteellisuus tai poliisin antamien määräysten vähäinen rikkominen ei merkitsisi olennaista lainvastaisuutta eikä sellaisenaan oikeuttaisi poliisia keskeyttämään tai päättämään kokousta. Olennaisesti lainvastaisena toimintana voidaan pitää esimerkiksi sitä, että järjestäjä rikko lakiehdotuksen 9 §:ään perustuvaa kokouspaikan omistajan tai haltijan antamaa kieltoa tai 10 §:n nojalla annettua kokouspaikkaa koskevaa poliisin

määräystä (HE 45/1998).

Edelleen esitöiden mukaan poliisin valinta kokouksen keskeyttämisen ja päättämisen välillä määräytyisi tapauskohtaisesti. Jos järjestys ja turvallisuus voitaisiin palauttaa kokouksen väliaikaisella keskeytyksellä, ei sen päättäminen kokonaan olisi perusteltua. Tässäkin kohden poliisin tulisi noudattaa toiminnassaan yleistä periaatetta kokoontumisvapauden käyttämisen turvaamisesta.

Rikoslaki ja niskoittelu poliisia vastaan

Rikoslain 16 luvun 4 §:n mukaan niskoittelusta poliisia vastaan tuomitaan se, joka 1) jättää noudattamatta poliisimiehen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka tehtävän suorittamiseksi toimivaltansa rajoissa antaman käskyn tai kiellon, 2) kieltäytyy antamasta poliisimiehelle poliisilain 2 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja henkilötietoja, 3) jättää noudattamatta poliisilain 2 luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun, poliisimiehen kulkuneuvon pysäyttämiseksi tai siirtämiseksi antaman selvästi havaittavan merkin tai määräyksen, 4) laiminlyö poliisilain 9 luvun 3 §:ssä säädetyn avustamisvelvollisuutensa tai 5) hälyttää aiheettomasti poliisin taikka antamalla vääriä tietoja vaikeuttaa poliisin toimintaa.

Asiassa esitetystä näytöstä

Kirjallisena todisteena asiassa on esitetty videotallenteet mielenosoituksesta 26.5.2025 Mannerheimintieltä. Tallenteilta on nähtävissä noin 15 hengen joukko, joista osa istuutuneena, ajotiellä Postitalon edustalla.

Ensimmäisessä tallenteessa poliisi antaa kovaäänisellä poistumiskäskyjä mielenosoittajille. Poliisin poistumiskäsky kuuluu: ”kokoontuminen on laiton, poliisi määrää kokouksen päättymään, poistukaa ajoradalta välittömästi”. Käskyjä annetaan useamman kerran suomeksi ja ruotsiksi. Hetken kuluttua poliisi kuuluttaa: ”jos ette poistu ajoradalta poliisi ottaa teidät kiinni”. Videon lopussa poliisit lähestyvät mielenosoittajia.

Toisella tallenteella on kuvaa samasta mielenosoituksesta. Tallenteelta näkyy, kuinka Mannerheimintiellä etelästä tuleva autoliikenne ajaa mielenosoituksen ohi raitiovanukiskoja pitkin mielenosoittajien ohi Mannerheimintietä pohjoiseen ja Arkadiankadulle lännen suuntaan.

Todistaja 1 on kertonut, että oli poliisipartiossa, joka liittyi mukaan tehtävään koskien Elokapinan mielenosoitusta. Päätös mielenosoituksen päättämisestä oli perustunut johdon määräykseen ja pääsyyinä oli liikenne ja se, että ajorata haluttiin pitää puhtaana. Mielenosoitus oli estänyt raitiovaunu- ja autoliikennettä ja autoja oli kertynyt taakse jonoon kiskojen kohdalle. Mielenosoituksessa ei ollut kovin paljon istujia, ja näille yksittäisille ihmisille käytiin antamassa poistumiskäsky myös erikseen. Mielenosoitus oli alkanut noin kaksi tuntia aiemmin, ja poistumiskäsky annettiin noin 15 minuuttia tai puoli tuntia siitä, kun mielenosoittajat olivat pysähtyneet ja istuneet kadulle. Poliisi halusi osoittaa mielenosoittajille, että ei ole järkevää istua ja toisaalta ei

haluttu, että mielenosoitus laajenee. Todistaja 1 on nostanut vastaaja 1:n pois ajoradalta, jonne vastaaja 1 oli palannut käskyistä huolimatta.

Todistaja 2 on kertonut, että on toiminut osana poliisin tilanneorganisaatiota kyseissä mielenosoituksessa. Päätöksen keskeytyksestä on tehnyt tilanneorganisaation johto. Todistaja 2 ei muistanut, minkälaisista haitta-aiheutunutta liikenteelle oli aiheutunut tässä tapauksessa. Yleensä mielenosoituksen päättäminen perustuu aina kokonaisarvosteluun, johon vaikuttaa esim. liikennehaitta, kellonaika ja väkimäärä. Todistaja 2 on kuljettanut vastaaja 2:n pois ajoradalta kiinniotettuna.

Näytön arviointi ja johtopäätökset

Sekä vastaajien että todistajien kertomusten perusteella määräys mielenosoituksen päättämisestä ja poistumiskäsky vastaajille on annettu enintään 30 minuutin kuluttua siitä, kun mielenosoitus on pysähtynyt paikoilleen Mannerheimintielle.

Rikoslain tunnusmerkistö niskoittelussa poliisia vastaan edellyttää, että poliisin käsky yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi taikka tehtävän suorittamiseksi on poliisin toimivallan rajoissa. Kuten yllä on selvitetty, poliisin toimivalta mielenosoitusten yhteydessä perustuu kokoontumislain säännöksiin. Näin ollen poliisin toimivalta päättää mielenosoitus ja antaa poistumiskäsky perustuu kokoontumislain 21 §:ään.

Elokapinan ns. katublokkeja koskevassa oikeuskäytännössä on kiinnitetty huomiota mm. siihen, missä katublokki on sijainnut ja millä tavoin kyseisellä paikalla vaihtoehtoiset liikennejärjestelyt ovat olleet mahdollisia. Lisäksi oikeuskäytännössä on kiinnitetty huomiota siihen, millä tavoin poliisi on selvittänyt muita toimenpiteitä ja pyrkinyt neuvottelemaan mielenosoittajien kanssa mielenosoituksen siirtämisestä tai muista toimenpiteistä (mm. Helsingin hovioikeus 10.6.2024 24/124714).

Käsillä olevassa asiassa kirjallisena näyttönä esitettyjen videotallenteiden perusteella mielenosoitus on ollut hyvin rajattu, sekä rauhanomainen. Käräjäoikeus toteaa, että Mannerheimintie on kriittinen ja keskeinen kulkuväylä Helsingissä. Toisaalta pelkästään se, että autoja muodostuu jonoksi, ei tee mielenosoituksesta laitonta. On selvää, että mielenosoituksesta on aiheutunut jonkinasteista haittaa liikenteelle ja poliisilla on ollut toimivalta kokoontumislain perusteella arvioida liikenteelle aiheutunutta haittaa. Kuitenkin mielenosoituksen päättämisestä säädetään tyhjentävästi kokoontumislain 21 §:ssä.

Kyseisen pykälän mukaan päällystään kuuluvalla poliisilla on oikeus keskeyttää kokous tai määrätä se päättymään, jolleivät muut toimenpiteet ole osoittautuneet riittäviksi, jos kokouksen jatkamisesta aiheutuu välitöntä vaaraa ihmisten turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle sekä silloin, kun kokousta järjestettäessä muutoin toimitaan olennaisen lainvastaisesti.

Tässä tapauksessa ei ole väitetty, että mielenosoituksesta olisi aiheutunut

mitään välitöntä vaaraa. Asiassa ei ole myöskään esitetty, että mielenosoittajat olisivat toimineet olennaisesti lainvastaisesti. Asiassa ei ole esitetty, että poliisi olisi ennen poistumiskäskyn antamista pyrkinyt selvittämään mielenosoituksen siirtämistä toiseen paikkaan, tai pyrkinyt mielenosoittajien kanssa neuvotteluun tai antanut muitakaan ohjeita tai määräyksiä mielenosoittajille ennen poistumiskäskyn antamista. Määräys päättämisestä ja poistumiskäsky on annettu puolen tunnin kuluessa, jota voidaan pitää verrattain lyhyenä aikana.

Asian arvioinnissa on otettava huomioon, että kokoontumisvapaus kuuluu demokraattisessa yhteiskunnassa perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien ytimeen, jota julkisella vallalla ja poliisilla on velvollisuus turvata. Poliisin toimivalta toisaalta turvata kokoontumisvapauden toteutuminen ja toisaalta tarvittaessa rajoittaa kokoontumista sekä antaa ohjeita ja määräyksiä, perustuu yksinomaan kokoontumislakiin.

Tässä tapauksessa annettu määräys mielenosoituksen päättämisestä ei ole saadun selvityksen perusteella perustunut kokoontumislakiin ja sen 21 §:ään. Asiassa jää siten näyttämättä, että poliisin antama poistumiskäsky vastaajille 26.5.2025 olisi ollut poliisin toimivallassa sillä tavoin, kuin niskoittelua poliisia vastaan koskeva rikoslain tunnusmerkistö edellyttää. Vastaajilla on siten ollut perusteltu syy tässä tapauksessa olla noudattamatta poliisin antamaa käskyä. Näin ollen syytteet niskoittelusta poliisia vastaan on molemmissa syytekohtissa hylättävä.

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS TUOMIOLAUSELMA 8.4.2026

1. Niskoittelu poliisia vastaan
26.5.2025

Vastaaja 1
Hylätty

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS TUOMIOLAUSELMA 8.4.2026

2. Niskoittelu poliisia vastaan
26.5.2025

Vastaaja 2
Hylätty

MUUTOKSENHAKU

Ratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla.

Määräajat

Tyytymättömyyden ilmoitus 15.4.2026

Valitus 8.5.2026

Vastavalitus 22.5.2026

Sähköinen allekirjoitus

Käräjänotaari Siiri Sinnemäki

Henkilötietojen käsittely tuomioistuimen lainkäyttötehtävissä perustuu lakisääteiseen veloitteeseen. Tuomioistuimen kotisivuilla olevasta tietosuojaselosteesta löydätte tarkempia tietoja muun muassa käsiteltävistä henkilötiedoista, henkilötietojen käyttötarkoituksista ja käsittelyperusteista, säilytysajoista sekä tietosuojaoikeuksistanne.